

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1959 m.

kovo

21

SESTADIENIS
Nr. 35 (1765)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. V. BARANOVSKIS.
Jaunoji karta — 2 psl.
2. B. GIEDRAITIS.
Auginkime daugiau
dobilų — 2 psl.
3. J. BALTUSIS. Kodėl
valdyba nepaskaičiuo-
ja — 3 psl.
4. A. SAPIRO. Tarptau-
tinė apžvalga — 4 psl.

Derliaus raktai—mūsų rankose

Praėjusį antradienį „Tarybinio artojo“ kolūkio žemdirbiai vieni pirmųjų rajone pradėjo laukų darbus. Laukininkystės brigadose mineralinėmis trąšomis papildomai tręšiami žiemkenčiai, sėjamos bei tręšiamos daugiamečės žolės.

METAI praėjo nuo to laiko, kai kolūkis įsigijo techniką iš MTS. Praktika parodė, kad gamybos priemonių sutelkimas vieno šeimininko rankose pilnutinai save pateisino. Minimoje artelėje pakilo traktorių išdirbis, paspartėjo lauko darbų atlikimas. Sėkmę užtikrino gerai prižiūrima technika. Stai ir dabar traktoriai ir prikabinamasis inventorių jau beveik pilnumu paruošti pavasario laukų darbams. Valstybinė komisija, patikrinusi šiomis dienomis technikos remonto kokybę, liko patenkinta šio kolūkio mechanizatoriais, kalviais. Čia žmonės nors ir šiandien gali išvesti techniką į laukus. Parengtyje ir arklinis inventorių. Aišku, kad taip pasirodus, nereiks gaišti brangaus laiko laukų darbų metu šalinant sugedimus.

Bet, toli gražu, ne visi kolūkiai užbaigia technikos

paruošimą pavasario laukų darbams. Antai, „Garbingo darbo“ žemės ūkio artelėje iš viso nenuspręsta, kas remonto ir kaip remonto tuos mašinas.

Svarbūs ne tik remonto tempai, bet ir jo kokybė. „Lengvosios kavalerijos“ brigados reido metu nustatyta, kad „Lenino atminimo“ kolūkio mechanizatoriai, skubėdami kuo greičiau atremontuoti prikabinamąjį inventorių, dirba paviršutiniškai. Pasirodo, kad kolūkio valdyba ir traktorinės brigados brigadininkas nekontroliuoja mechanizatorių darbo.

NIEKAS tiek rūpesčio dabar nereikalauja, kaip sėklos. „Pažangos“ kolūkis šiemet sės tik veislingą sėklą. Ji rūpestingai išvalyta, surūšiota ir patikrinta. Taigi šio kolūkio žemdirbiai atkakliu darbu, rūpinimusi, siekia aukšto derliaus. Toli gražu ne tokia padėtis su sėklomis kaimyniniame Mičiūnų vardo kolūkyje. Pavyzdžiai, pristatyti į sėklų tyrimo laboratoriją nuo 290 cent grūdinių kultūrų sėklų, pripažinti nekondiciniais nei pagal

švarumą, nei pagal drėgnumą.

Daugumos kolūkių sėklos šiemet nekondicinės pagal drėgnumą. Būtinai jas reikia džiovinti vėdinant, perkasinėjant. Jokiu būdu negalima sėklų laikyti storu sluoksniu — pradės kaiti ir suges.

Žemės ūkio inventorių ir sėklų paruošimas — dienos uždavinys. Bet rūpinantis tuo, negalima sulėtinti ir vietinių trąšų sukaupimo ir išvežimo į dirvas tempų. Būtina išnaudoti visus rezervus, mobilizuoti visas jėgas siekiant kuo gausiau įtręsti dirvas ir visų pirma skirtas kukurūzų, bulvių, šakniavaisių auginimui.

Septynmečio pavasaris vis labiau naudojasi savo teisėmis. Kas dar nepasiruošė tinkamai sutikti jį — būtina pasitempti. Kolūkiai prisiėmė šiemet metams nemažus įsipareigojimus keliant laukų derlingumą, o to bazėje — pagrindinę mūsų visuomeninių ūkių kryptį — gyvulininkystę. Laimėjimai savaime neateis — juos reikia iškovoti atkakliu, sumaniu, nuolatiniu darbu. Kiek pastangų kolūkiečiai paskirs pavasarį, atitinkamus jie gaus rudenį ir vaisius.

MASKVA. Šilko audimo kombinato „Krasnaja roza“ kolektyvas, TSKP nėeilinio XXI suvažiavimo nutarimų įkvėptas, prisiėmė padidinti įsipareigojimą — metinį planą įvykdyti prieš terminą, iki gruodžio 21 dienos, ir duoti virš plano 1 milijoną metrų šilkinų audinių.

Savo įsipareigojimus kombinato darbuotojai paremia praktiniais veiksmais. Sausio ir vasario mėnesiais virš plano pagaminta 143 tūkst. metrų audinių.

Nuotraukoje: (priešakyje) menininkė M. Lugovskaja (kairėje) ir audinių parinkėja A. Karpova parenka naujo asortimento audinių pavyzdžius įdėgimui į gamybą.

(TASS).

Centrinės rinkiminės komisijos rinkimams į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą PRANEŠIMAS

apie 1959 m. kovo 15 d. rinkimų į Lietuvos
TSR Aukščiausiąją Tarybą rezultatus

Centrinė rinkiminė komisija pažymi, kad rinkimai į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą ir į vietinės Darbo žmonių deputatų tarybas vyko ypatingo politinio ir gamybinio pakilimo aplinkybėmis, esant dideliu darbo žmonių pasiryžimui prieš laiką įvykdyti liaudies ūkiui išvystyti septynmetį planą ir tapo ryškia darbo žmonių moralinės-politinės vienybės demonstracija.

Balsavimas visose rinkiminėse apylinkėse prasidėjo 6 val. ryto ir baigėsi 12 val. nakties.

Centrinė rinkiminė komisija gavo iš visų Apygardų rinkiminių komisijų galutinius duomenis apie rinkimų į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą rezultatus. Remiantis šiais duomenimis nustatyta, kad visose rinkiminėse apygardose iš bendro rinkėjų skaičiaus 1.785.794 žmonių, Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatų rinkimuose dalyvavo 1.784.697 žmonės, arba 99,94 procento bendrojo rinkėjų skaičiaus.

Visose 209 rinkiminėse apygardose už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus balsavo 1.783.203 rinkėjai, tai yra 99,92 procento bendrojo balsavimo dalyvavusių rinkėjų skaičiaus. Prieš kandidatus į deputatus balsavo 1.465 žmonės arba 0,08 procento bendrojo balsavimo dalyvavusių rinkėjų skaičiaus. Remiantis „Rinkimų į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą nuostatų“ 78 straipsniu, pripažinti negaliojančiais 29 biuleteniai.

Centrinė rinkiminė komisija, išžiūrėjusi kiekvienos rinkiminės apygardos medžiagą ir pasirėmusi „Rinkimų į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą nuostatų“ 36 straipsniu, įregistravo išrinktuosius į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą deputatus visose rinkiminėse apygardose.

Visi išrinktieji deputatai yra komunistų ir nepartinių bloko kandidatai. Išrinktųjų deputatų tarpe yra 58 moterys, 152 TSKP nariai ir kandidatai į TSKP narius, 57 nepartiniai, 30 darbininkų ir 70 kolūkiečių, betarpiškai dirbančių gamyboje.

Į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą, Zarasų rajone išrinkti šie deputatai:

ZIDONIENĖ Ona, — Zarasų apygarda.

BOGOMOLNIKOVAS Jefimas — Degučių apygarda.

Rajono rinkiminės komisijos rinkimams į rajono Darbo žmonių deputatų tarybą PRANEŠIMAS

APIE 1959 METŲ KOVŲ 15 DIENOS RINKIMŲ
Į RAJONO TARYBĄ REZULTATUS

Rajono rinkiminė komisija gavo iš visų apygardų rinkiminių komisijų galutinius duomenis apie rinkimų į rajono Tarybą rezultatus. Remiantis šiais duomenimis nustatyta, kad visose rinkiminėse apygardose iš bendro rinkėjų skaičiaus 14241 žmogaus rajono Tarybos deputatų rinkimuose dalyvavo 14241 žmogus, arba 100 procentų bendrojo rinkėjų skaičiaus. Prieš kandidatus į deputatus balsavo 7 žmonės. Rajono rinkiminė komisija, išnagrinėjusi kiekvienos rinkiminės apygardos medžiagą ir remdamasi „Rinkimų į vietinės Darbo žmonių deputatų tarybas nuostatų“ 28 straipsniu, įregistravo išrinktuosius į rajono Darbo žmonių deputatų tarybą deputatus visose 40 rinkiminių apygardų.

Visi išrinktieji deputatai yra komunistų ir nepartinių bloko kandidatai.

Žinios iš laukų

★ ★ ★

Dobilai įsėjami į žiemkenčius

„Garbingo darbo“ žemės ūkio artelės nariai 5 dienas įsėja dobilus į žiemkenčius. III brigados nariai Semionas Sliapkovas, Pavelas Bugrimas ir kiti, viso 8 žmonės, dar vakar užbaigė sėjos darbus 50 ha plote. Neblogai organizuota sėja ir I laukininkystės brigadoje. Šiandien artelė pilnai užbaigė dobilų sėją.

M. Chaževskis
kolūkietis

Laukų darbams prasidėjus

Sis pavasaris mūsų žemdirbiams reikšmingas. Nuo jo turime žengti didelį žingsnį keliant žemės ūkio kultūrų derlingumą. Tai naujojo septynmečio pirmųjų metų reikalavimas.

Mūsų kolūkio laukininkai savaitės pradžioje įsijungė

į kovą už spartų pirmųjų lauko darbų atlikimą. O darbo nemažai. Visose keturiose laukininkystės brigadose reikia papildomai patręšti 250 ha žiemkenčių, 80 ha daugiamečių žolių.

Kiekvienoje brigadoje kasdien į dirvas išeina po 5—6 kolūkiečius, kurie patręšia mineralinėmis trąšomis po 12 ha žiemkenčių bei daugiamečių žolių. Jau patręšta 50 ha žiemkenčių. Į kiekvieną jų hektarą išberiam po 150—200 kg superfosfato. Daugiametės žolės tręšiamos kalio druska, išbarstant į hektarą po 250 kg.

Šiemet numatėme 100 hektarų padidinti daugiamečių žolių pasėlių plotus. Per pirmąsias dienas įsėjome dobilus į 50 ha žiemkenčių plotą.

J. Mičiūnas

„Pirmūno“ kolūkio agronomas

Žiemkenčiams— mineralines trąšas

„Lenino atminimo“ kolūkio pirmos brigados laukininkai, vadovaujami brigadininko Dubovskio, tręšia žiemkenčius ir daugiames žoles. Į kiekvieną hektarą

47 ha žiemkenčių plote išberta po 100 kg superfosfato. Šioje brigadoje pirmomis dienomis patręšta 20 ha daugiamečių žolių.

Į pasėlių papildomo tręšimo darbą įsijungė ir likusios kolūkio brigados.

R. Vitkus

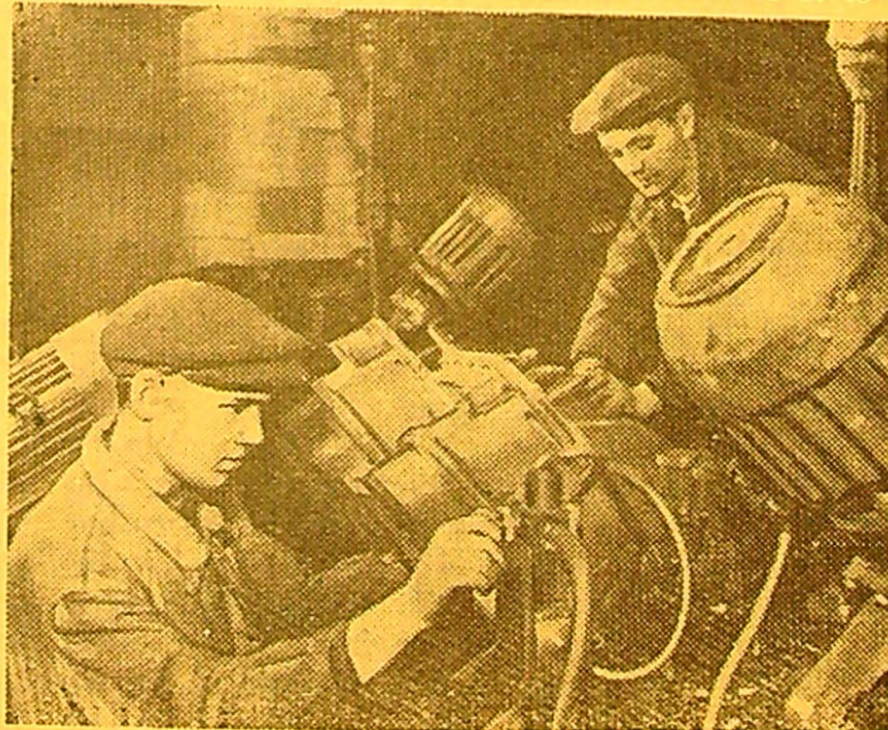
UNIKALINĖ AUTOMATINĖ LINIJA

MASKVA. Vykdami septynmečio plano uždavinius, traktorių ir žemės ūkio mašinų statybos mokslinio tyrimo instituto darbuotojai sukonstruavo pirmą šalyje automatinę liniją žemės ūkio kombainų piauamųjų aparatų interpams gaminti. Ši linija įgalins pagaminti iki 26 milijonų interpų per metus ir pilnai patenkins žemės ūkio mašinų statybos poreikavimą šioms detalėms.

Kurį laiką ši unikalė automatė linija bus eksploatuojama TSRS liaudies ūkio laimėjimų parodoje. Čia lankytojai pamatys ją veikiančią.

Nuotraukoje: šaltkalviai-surinkėjai P. Minajevs (kairėje) ir I. Kondrašinas nureguliuoja automatinę liniją.

O. KUZMINO nuotr. (TASS).

UŽ ŠVIESIA JAUNYSTĘ

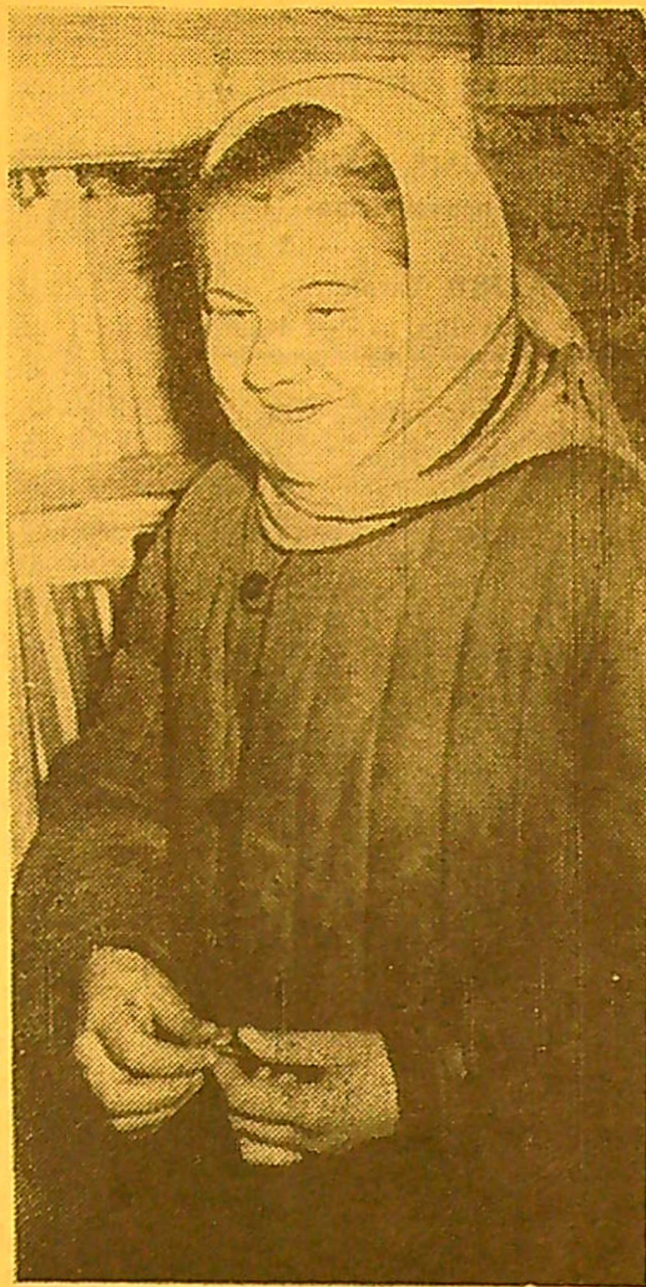
Didelį organizuotumą ir vieningumą rinkimų dieną pademonstravo Čapajevio vardo žemės ūkio artelės nariai. Pirmieji prie rinkimų urnų prieina kolukio komjaunuoliai, jaunimas.

Biuletinį gauna komjaunuolė Zinaida Griščenko. Jos veidas švyti džiaugsmu, pati Zinaida kiek jaudinasi, nes balsuoja pirmą kartą.

— Aš balsuoju už laimingą mūsų liaudies gyvenimą, šviesią mūsų jaunystę, — sako ji, įleisdama biuletinį į urną. Karštus padėkos žodžius Komunistų partijai ir Tarybinei vyriausybei už didžiulį rūpinimąsi liaudimi taria balsuodamos laukininkė Marija Savičenko, viena iš priešakinių kolukio melžėjų Jefrosinija Zaikovskaja ir kiti.

Čapajevio vardo žemės ūkio artelės nariai vieningai atidavė savo balsus už iškeltus kandidatus, už mylimąją Komunistų partiją.

E. Juškėnas

Mano pasiūlymai

Kovo 19—20 d.d. Vilniuje įvyko respublikinis jaunųjų žemės ūkio pirmūnų sąskrydis. Jame dalyvavo mūsų rajono pasiuntiniai. Jų tarpe — „Raudonojo Spalio“ kolukio verslininkė G. Dumbrauskaitė. Sąskrydžio dienomis jauna gyvulių augintoja pasisakė „Komjaunimo tiesos“ laikraštyje. Stai ką ji rašė:

★

Mano nuomone, kolukio vadovai dar nepakankamai domisi veršelių augintojų darbu. Todėl yra rimtų trūkumų auginant prieauglį. Stai pavyzdys. Daugumoje mūsų rajono kolukių, kaip beje, ir visoje respublikoje, veršelių augintojai gauna 20 dienų amžiaus veršelius ir juos prižiūri pusšėšto-šešis mėnesius. Po to veršeliai perduodami šerikams. Tai netinkama praktika. Dvejų metų laikotarpyje gyvuliai taip dažnai eina iš rankų į rankas, kad, kai išauga bloga karvė, jau nebegali surasti kaltininko, nors, be abejo, jis būna čia pat. Ryšium su tuo priejau išvados, kad prieauglį per visą jo augimo laikotarpį turi prižiūrėti pastovus darbuotojas. Melžėjos turi atiduoti jam trijų savaičių veršelius, o jis joms — pirmo apsi-veršiavimo karves. Nuo to padėtis tik pagerės.

Mūsų kolukyje šia kryptimi jau žengtas pirmas žingsnis. Veršinėkės prižiūri prieauglį ištisus metus. Pirmieji rezultatai rodo, kad pasirinktas teisingas kelias. Neseniai mūsų kolukiečiai lankėsi vienoje Dūkšto rajono artelėje, kuri prieš metus pirkė iš mūsų grupę veislinių veršelių. Kolukiečiai pas kaimynus girdėjo pačius geriausius

atsiliepimus. Visos pirmo apsi-veršiavimo karvės, išaugintos mūsų fermoje, duoda daug ir riebaus pieno. Aš didžiuojuosi, kad šioje veršelių grupėje buvo ir mano išaugintieji.

Dabar retai kuri veršelių augintoja vasarą savo prižiūrimiems veršeliams duoda papildomą žaliąjį pašarą. Kažkodėl priimta galvoti, kad veršeliai gali apsieiti ir be jo. Tuo tarpu papildomas žaliasis pašaras prieaugliui yra būtinas. Būtent jis padėjo man pasiekti, kad veršeliai vasaros mėnesiais priaugtų iki 700—800 gramų per parą.

Siais metais kolukio valdyba man išskyrė dobių sklypą. Šie dobių bus duodami gyvuliams, kaip žalias pašaras. Manau, kad ir kitose artelėse prieaugliui reikia skirti žemės sklypus, apšėtus pašarinėmis kultū-

romis.

Ir dar vienas dalykas. Visos veršelių augintojos turi mokytis. Ne visada pavyksta iškviešti veterinarijos gydytoją, kai suserga veršelis, o jį išgelbėti juk reikia būtinai. Aš nuolat studijuojau šalies ir respublikos pirmaujančių gyvulių augintojų patyrimą, tarsi su zootechniku ir veterinariu.

Pabaigoje norisi pasakyti, kad kova už sveiką, gerai nušertą prieauglį būtinai atneš džiugius vaisius, jeigu kolukiuose bus peržiūrėta veršelių augintojų darbo užmokesčio sistema. Esu tos nuomonės, kad veršelių augintojoms darbdarinius reikia priskačiuoti ne tik nuo joms priskirtų gyvulių skaičiaus, bet ir atsižvelgiant į vidutinišką prieauglio svorio padidėjimą per parą.

AUGINKIME DAUGIAU DOBIŲ!

Septynmečio plano skaičiai žemės ūkio produktų gamyboje nemaži. Pieno, mėsos produktų gamybos didinimas neįmanomas be grūdinių bei pašarinių kultūrų derlingumo kėlimo, jų plotų padidinimo.

Kaip geriausią pašarą gyvuliams, kaip veiksmingą priemonę laukų derlingumui kelti mes laikome daugiameles žoles. Tuo įsitikinome iš savo ilgametės praktikos.

1956 metais artelėje buvo vos 20 ha dobių ir liucernos. Savaimė suprantama, kad iš tokio ploto negalėjome gauti daug šieno. Pagrindiniu pašaru tuo met buvo vasariniai ir žieminiai šiaudai. Apie gyvulių produktyvumą šeriant šiaudais neverta nė kalbėti. Tais pat metais artelės

valdyba susirūpino daugiamečių žolių plotų padidinimu. Savo sėklos neturėjome. Nusipirkę jos apšėjo me 100 ha plotą. Kiekvienam žinoma, kokia brangi dobių sėkla. Todėl, kiek leido galimybės, išskyrėme daugiau sėklinių sklypų, iš kurių sudarėme apie pusantros tonos savos sėklos. Taip 1957 metais dobių plotus padidinome iki 200 ha, o 1958 metais išplėtėme iki 330 ha. Dabartiniu metu dobių užima 36 procentus visos dirbamos žemės.

Praeiti metai buvo sunkūs dobių sėkloms išauginti. Ypač pralošė kolūkiai, palikę sėklai antrąją žolę, nes grūdai beveik neprinokę. Mes išlošėm, palikę sėklai pirmąją žolę. Šiemet nuosavos sėklos turime pa-

SUSITIKIMAI GLUBOKOJĖJE

JAUNOJI KARTA

100 žmonių — štai kokia komjaunimo organizacija „Bolševiko“ kolūkyje. Gi prieš trejus metus žemės ūkio artelėje buvo 25 komjaunuoliai. Net nesitiki, kad taip smarkiai išaugo komjaunimo šeimos gretos. Tačiau arčiau susipažinus, atidžiau įsigilinus į vietos komjaunuolių gyvenimą, nepatiklumas dingsta. Nė vienas didelis ar mažas darbas neatliekamas nedalyvaujant komjaunuoliams, visur jie vieningi. Jaunimas ateina į komjaunimą ir randa jame tai, ko trokšta jaunos, neramios širdys.

Komjaunimo gretos auga taip pat ir todėl, kad Glubokojės kolūkiuose daug jaunimo. Retai kas palieka kolukį ir tik atskiri jaunuoliai, atitarnavę kariuomenėje, negrįžta į kaimą.

Komjaunuoliai sudaro didelę jėgą ir todėl, kad vyresnieji draugai nė vienai dienai nesusilpnina savo dėmesio jiems: partinė organizacija padeda jiems tėvišku patarimu, griežta, bet teisinga ranka vadovauja savo pamainai. Kartą keli jaunuoliai sukėlė muštynes kolūkio klube. Tai nedėsnas reiškinys. Bet partinės organizacijos sekretorius T. Majorova nepažiūrėjo į tai abejingai. Jos iniciatyva surengtame komjaunimo ir jaunimo susirinkime buvo rimtai kalbama apie moralines jaunų žmogaus savybes. Mušėikoms teko atsakyti už savo poelgį. Kiekvieną jų paeiliui iškvietė į sceną. Žinoma, labai nemalonu jausti šimtus nukreiptų į tave akių, duoti atskaitą draugams. Matyti, ne vien tik muštynių dalyviai susiprato. Pamoka buvo ir kitiems. Po susirinkimo kolūkyje nesiskundžiama vaikų blogu poelgiu.

Budriai saugo artelės interesus komjaunimo — jaunimo postai brigadose bei fermose. Kas pakliuvo — tas gailės.

Didelė reikšmė teikiama politiniam komjaunuolių ir jaunimo mokymuisi. Kolūkyje veikia 5 rateliai. VLKJS istorijai nagrinėti. Propagandistais dirba vietiniai žmonės. Tai — elektromechanikas G. Lipskij, agronomas I. Podrezas, zootechnikas N. Petuch ir kiti.

Mūsų apsilankymo žemės ūkio artelėje metu jaunieji žemdirbiai vežė į laukus vietines trąšas. Visur vyravo nepaprastas pakilimas. Neatsitiktinai komjaunimo organizacija penktus metus laiko komjaunimo Molodečnės srities komiteto pereinamąją Raudonąją vėliavą.

„Pervoje Maja“ kolūkio komjaunimo organizacijos sąskaitoje geri darbai. 1958 metų vasarą atėjo dirbti į laukininkystę vidurinės mokyklos abiturientė Pavlina Lysaja. Pirmą „gyvenimo universitetą“ kursą ji išėjo Marijos Grudinskajos vadovaujamoje kukurūzų auginimo grandyje. Trijų hektarų plote grandis išaugino tiek žaliosios masės, kad rudenį pagamino iš jos 800 tonų silosą.

Ziemos viduryje kolūkyje buvo sudaryta komjaunimo kukurūzų augintojų grandis. Pavlinai Lysajai teko garbė vadovauti šiai grandijai. Ir netrukus į laukus patraukė vežimai, sunkvežimiai. Vietinių trąšų išvežimas į grandies sklypus buvo pradėtas ir baigtas sausio mėnesį. 4 ha kukurūzų plantacijos gaus 415 tonų durpių-mėšlo pūdinių.

Kovo mėnuo. Galimas dalykas, kad už dviejų šimtų kilometrų dabar irgi skaisčiai švyti saulė ir pavasaris tirpdo paskutinį sniegą. Greit į laukus! O kol ta jaudinanti diena dar neatėjo, Pavlinos Lysajos grandies nariai, tur būt mokosi iš knygų kukurūzų auginimo meistriškumo. Mokymasis prasidėjo dar ilgais sausio vakarais. Laikas, išnaudotas mokymui-

si, nenueis veltui.

Glubokojės komjaunimas — gausus būrys. Ir kaip jau įprasta pas jaunuosius, gimus vieniems darbams atsiranda kiti. Rajone vos pasklido žinia apie tai, kad Pavlinos Lysajos grandis stoji į komunistinio lenktyniavimo dalyvių eiles, o mieste jau pradėjo kalbėti apie kitą. Kultūros namų aktyvistės organizavo Merginų klubą.

Yra ko pasimokyti iš mūsų draugų — glubokojiečių. Ir jie rastų ką nors įdomaus pas Zarasų jaunimą. Todėl mes linkime: tegu stiprės dviejų rajonų jaunimo broliški, draugiški ryšiai, tegu mažės atstumas tarp Zarasų ir Glubokojės.

V. Baranovskis

Nuotraukoje: grandininkė P. Lysaja.

Autoriaus nuotr.

ANT SEPTYNMEČIO SLENKSČIO

Metai po metų „Aukštaičio“ kolukio kolūkiečiai pasiekia vis naujų laimėjimų, kyla artelės ekonomikos lygis. Apie visa tai aiškiai byloja šie faktai:

1955 metais kiekvienas 100 ha žemės ūkio naudmenų davė kolūkiui vos po 8000 rublių pajamų, o už darbadienį kolūkiečiams buvo išduodama tik po 400 gramų grūdais be jokių kitokių priedų. Artelėje buvo žemas grūdinių kultūrų derlius, visuomeninių gyvulių produktyvumas.

Zymiai pasikeitė kolukio veidas per paskutiniuosius tris metus. Praeitais ūkiniais metais kiekvienas 100 hektarų žemės naudmenų atnešė artelei po 42.000 rublių pajamų. Zymiai pakilo gyvulių produktyvumas. 1958 metais šimtui ha žemės naudmenų pagaminta po 31,2 centnerio mėsos, tame skaičiuje 100 ha arimų — po 37,2 centnerio kiaulienos. Pieno primelžimas iš kiekvienos karvės pasiekė 1702 litrus. Keturgubai svaresnis tapo kolūkiečių darbdarinių: pereinamais metais už kiekvieną darbadienį išmokėta po 2,70 rub. pinigais ir 1,75 kg grūdais.

Gauti rezultatai nepatenkina kolūkiečių. Siekdami sėkmingai įvykdyti septynmečio plano uždavinius, artelės nariai prisiėmė padidintus įsipareigojimus. Jau pirmaisiais septynmečio metais artelės gyvulių augintojai nutarė 100 ha žemės naudmenų pagaminti 45 cent mėsos, 100 ha arimų — 45 cent kiaulienos, primelžti iš kiekvienos karvės po 2000 l pieno. Numatoma pastatyti 100 vietų kiaulidė ir 100 tonų talpos pašarų sandėlių.

Sėkmingam prisiimtų įsipareigojimų įvykdymui artelėje yra visos sąlygos, ir nėra abejonės, kad kolūkiečiai liks ištikimi savo žodžiams.

Makarskas

tingesni. Melžiamoms karvėms duodama po 8 kg dobių šieno, 15 kg silos, 5 kg pašarinių runkelių. Be to, jos gauna dar koncentratų.

Taip šeriant ir produktyvumas kitoks. Jei 1956 metais vidutiniškai iš kiekvienos karvės artelėje buvo primelžta po 900 litrų pieno, tai pernai primelžėme beveik po 2000 kilogramų.

Kaip minėjau, tose dirvose, kur priešėliais buvo dobių, gerai dera kitos kultūros. Šiemet mes suarsime apie 100 ha dobielių. Aišku, tuose plotuose pasėtos kultūros gerai derės.

Mano patarimas visoms rajono artelėms — plėsti daugiamečių žolių plotus.

B. Giedraitis

„Pažangos“ kolūkio pirmininkas

Plieno žirgai pabalnoti...

Lionginas Gaigalas šian dien neskubėjo į kalvę. Žinoma, kalviui visų metų bėgyje nėra tos dienos, kad nebūtų darbo — darbas vienas po kito laukia savo eilės. Bet valandą — kitą galima pasidžiaugti ir rezultatais. O Gaigalo nuotaika šiandien pakili. Eidamas per savo kiemą, esantį naujoje kolūkio gyvenvietėje, jis nenustinga dar kartą nepažvelgęs į aną pusę vieškelio. Ten eilėmis išrikiuota visa kolūkio technika — trys grūdų sėjamosios, mineralinių trąšų barstomoji, trys traktoriniai plūgai, sunkiosios ir lengvosios lėkštės, kultivatoriai. Ten pat traktoriai „DT-54 ir „Belorusj“. Kylančios virš horizonto pavasario saulės spinduliuose blizga suteptos mašinos, inventorius, lyg nauji...

Kalvis nejučiomis žengia vieškelio link, pereina jį, pasuka prie inventoriaus. Ištisą žiemą nuo aušros iki sutemų jis dirbo kalvėje. Kiekviena kultivatoriaus spyruoklė, plūgo norago veržlėlė jam žinoma atmintinai. Po keletą kartų visa tai jo kaitinta kalvės žaizdė, laikyta ant priekalo, kol tiksliai pritaikyta.

Gaigalas atsiremia į sėjamąją. Taip lengva širdžiai, džiugu gėrėtis savo rankomis vėl pastatytais ir rikiuotę padargais. Be Lionginas negali tvirtinti, kad tai jo vieno darbas. Antai, renkasi kolūkio traktorininkai Spakauskas, Juškėnas, brigadininkas Ignatjevas, prikabinėtojai. Juk ir jie kasdien čia dirbo, visokeriopa pagelbėjo kalviui. Tai, kad visa technika paruošta nors ir šiandien išeiti į laukus, — selektyvo, visų kolūkio mechanizatorių ir kalvio darbaus darbo išdava.

— O gal būt dar ką nors pamiršome paveržti, sutepiti? Gali būti nemalonumų... — su tokia mintimi nuo pat ryto skubėjo į Mukičius visi artelės mechanizatoriai, atvyko ir valdybos pirmininkas Viktoras Vozgelevičius. — Juk šiandien valstybinė komisija tikrins kaip paruošta kolūkio technika pavasario laukų darbams.

Komisija, apžiūrėjusi visą techniką, liko patenkinta, — matyti, kad šio kolūkio traktorininkai nuoširdžiai padirbėjo ruošdamiesi ko-

vai už pirmų septynmečio metų derlių. Tiesa, reiklūs komisijos nariai, kaip antai valstybinis inspektorius technikos priežiūrai drg. Toločka, RTS direktorius drg. Kandaurovas, nurodė mechanizatoriams ir kai kurias spragas. Traktorininkui Spakauskui pritvirtintos mašinos DT-54 motoras nešvarus, neteisingai įrengta degalų cisterna. Mechanizatoriai pažadėjo artimiausiomis dienomis tuos trūkumus pašalinti.

V. Šakalys

„Tarybinio artojo“ kolūkis.

Nuotraukose: kolūkio mechanizatoriai (viršuje) tariai, kaip teisingiau organizuoti pavasario laukų darbus. Antras iš kairės — I laukininkystės brigados kalvis L. Gaigalas.

Apatinėje nuotraukoje — valstybinė komisija tikrina atremontuotą kolūkio techniką.

Autoriaus nuotr.

Kolūkio sanitarai

Plačiai išvystė savo veiklą Puškino vardo kolūkio pirminė Raudonojo Kryžiaus organizacija. Šiuo metu ji jungia 25 kolūkiečius. Jie organizuoja psichologinius įvairiais medicinos klausimais. Neseniai Zarasų ligoninės gydytojai drg. Suminskajai vadovaujant čia buvo organizuoti sanitarinio apmokymo kursai. Kursus baigė 12 organizacijos narių. Žinių patikrinimo metu gerai užsirekomendavo kolūkiečiai J. Cižikaitė, A. Zavadskas, M. Sokolovas ir kiti.

K. Pranaitis

Konkursas geriausiai karikatūrai

Neseniai Imbrado septynmetės mokyklos pionieriai, vadovaujami mokytojos L. Denofienės, organizavo karikatūrų konkursą. Konkurse dalyvavo apie 10 pionierių. Jų uždavinys buvo nupiešti karikatūras mokyklos gyvenimo temomis. Konkurse geriausiai pasirodė pionieriai Algirdas Vaitkevičius, Liongina Barauskaitė, Aloizas Davainis ir kiti. Jie apdovanoti mokyklos pagyrimo raštais.

D. Lauritėnas

*

Kodėl valdyba nepaskaičiuoja...

(Laiškas redakcijai)

Jau keli metai, kai žiemkenčių bei vasarajaus derlius, o taip pat pašarai Puškino vardo kolūkyje kraunami į stirtas. Po atviru dangumi jie būna nuo rudens iki pavasario. Daugelis skaitytojų pagalvos, kad artelėje stinga klojimų derliui sukrauti. Ne, klojimų kolūkyje yra pakankamai. Juk iki 1955 metų šis derliaus laikymo būdas artelėje nebuvo praktikuojamas. Visas derlius buvo sutalpinamas į klojimus. Tas pats būtų ir dabar, jeigu ne nelemtas 1955 metų pavasaris.

1954 metais nebuvo paruoštas reikiamas pašarų kiekis, todėl pavasarėjant artelėje pristigo pašarų. O gyvulius reikėjo kuo nors šerti. Buvę artelės vadovai ėmėsi kraštutinių priemonių. Nuo naujai apdengtų klojimų stogų buvo imami šiaudai ir jais šeriamos karvės. Taip be stogų liko beveik pusė kolūkio klojimų. Atėjo vasara, kolūkiečiai pradėjo nerimauti dėl klojimų remonto.

— Išskulsime naują derlių ir pataisysime stogus, — nuramino juos artelės vadovai. Vienok, pažadai nebuvo įvykdyti. Tų metų derlių teko krauti į stirtas. Slinko laikas, keitėsi kolūkio vadovai, bet apie klojimus niekas nepagalvojo. Įvairių oro sąlygų veikiamos daržinės puvo ir daugiau kaip 10 jų sugriuvo. Buvo duotas parėdymas sugriuvusias daržines sukurenti kiaulių fermoje.

Nesirūpindama patalpomis, kolūkio valdyba, matyt, nepaskaičiuoja, kiek tai atneša artelės žalos. Stirtose puva šiaudai, drėgsta varpose grūdai. Nepalankios oro sąlygos neleidžia laiku iškulti derlių. Kūlimas, kaip taisyklė, tęsiasi iki vasaros mėnesio. Be to, sudrėkę grūdai kūlimo metu dar daugiau žūna, o supilti į sandėlius pradeda kaisti, gesti. Tokie grūdai nustoja savo kondiciją, tampa netinkami sėjai. Nesidžiaugia ir kolūkiečiai gavę tokius grūdus už darbadienius.

Panaši padėtis ir su pašarais. Pievos kolūkyje geros. Vasaros metu jos duoda daug gero šieno, bet stirtose jis nustoja savo maistingumo ir į pavasarį gyvuliai jo nebenori ėsti. Pereitais metais II laukininkystės brigadoje buvo pasėta 80 ha daugiamečių žolių. Jos gerai užderėjo. Bet nemaža jų derliaus dalis jau supuvo.

Negalima pasakyti, kad kolūkio vadovų visai neįsivertina ši padėtis. Pereitais metais artelės valdyba buvo nutarusi atremontuoti 4 ir pastatyti dvi naujas daržines. Vienok, nutarimas liko neįvykdytas.

Mikui padilginus

„Vedybos ne į naudą“

Daug keistenybių pamatė Mikas Dilgė apsilankęs Stelmūžėje. Pirmiausia, kas krito jam į akis, tai didžiulė spyna, kabanti ant bibliotekos durų. Jis girdėjo iš vietos gyventojų, jog prieš porą mėnesių išteklėjusi bibliotekos vedėja drg. Aksutovaitė nustojo lankytis į biblioteką. Apie tai jis ir pabraukė „Pergalės“ laikraštyje Nr. 29.

Kultūros skyriaus vedėjas drg. Abramavičius pranešė redakcijai, kad iškelti faktai teisingi. Drg. Aksutovaitė atleista iš darbo.

Sąlygos daržinių, klojimų remontui kolūkyje yra. Artelė turi nuosavą lentpiuvę, yra ir statybinės medžiagos, kurią galima panaudoti pastatų remontui. Trūksta tik kolūkio vadovų iniciatyvos.

Pastatų remontu reikia jau dabar rimtai susirūpinti. Kiekvienoje brigadoje galima surasti kelis žmones, kurie užsiiminėtų šiuo darbu. Prasidėjus laukų darbams tai bus sunkiau atlikti. Artelės valdyba turi dėti visas pastangas, kad šių metų derlius būtų sukrutas po stogu.

J. Baltušis

Apie ateitį galvoti šiandien

„Žaliasis konvejeris“ — kelias į „gausų pieną“

Praejusiais metais mūsų artelėje iš kiekvienos karvės buvo primelžta vidutiniškai po 1907 litrus pieno. Dabar kolūkiečiai kovoja už tai, kad 1959 metais 100 ha žemės naudmenų pagamintų po 200 cnt pieno, o iš kiekvienos karvės primelžtų po 2500 l. Taip pat numatoma padidinti galvijų skaičių. Spartus gyvulininkystės išvystymas, tolesnis pieno gamybos didinimas neįmanomas nesudarius stiprios pašarų bazės. Be abejo, didžiausius pieno primelžimus gausime vasaros laikotarpiu. Todėl jau dabar svarstome ganyklinio gyvulių laikymo organizavimą.

Kolūkyje yra vos 60 ha natūralių pievų ir ganyklų, išmėtytų daugelyje vietų. Todėl siekiant aprūpinti gyvulius pakankamu pašaru kiekiu, reikia organizuoti žaliąjį konvejerį.

Praejusiais metais buvome įvedę „žaliąjį konvejerį“, tačiau jis neatitiko mūsų poreikių, nes „žaliojo konvejerio“ kultūrų plotas tesudarė vos 61 ha.

Šiais metais viename žolių plotą padidinsime iki 111 ha. Žaliajam pašarui naudosime žieminius rugius, mišinį iš vikių, avių, miežių ir žirnių sėsime balandžio 15 dieną, gegužės 5 dieną ir birželio 6 dieną. Tai įgalins nenutrūkstamai aprūpinti gyvulius papildomu žaliuoju pašaru. Pavyzdžiui, kai baigsis pirmos sėjos žolė, pradėsime šerti gyvulius antros sėjos žolę ir t.t.

Vėlesniais terminais pasėsime 15 ha lubino. Ne paskutinįjį vaidmenį organizuojant žaliąjį konvejerį vaidina ir kukurūzai, kurių pasėlius padidinsime šiemet iki 35 ha. Dalis žaliosios masės bus panaudota papildomam gyvulių šėrimui.

Gyvulių laikymas vasaros metu — atsakingas laikotarpis gyvulininkystėje. Nuo to, kaip organizuojamas ganymas, papildomas šėrimas, priklauso priimtų išpareigojimų įvykdymas.

F. Grigorjevas

M. Melnikaitės vardo kolūkio agronomas

Mašinos rikiuotėje

Mūsų tarybinio ūkio mechanizatoriai pavasario sėjai pradėjo ruošti tik užbaigę rudens darbus. Jau iki Naujų metų pas mus buvo atremontuota pusė turimų traktorių. Šiuo laiku remontuojamas paskutinis, 18-tasis traktorius.

Zemės ūkio inventorių remontavome visuose tarybinio ūkio skyriuose. Jis taip pat baigiamas sutvarkyti.

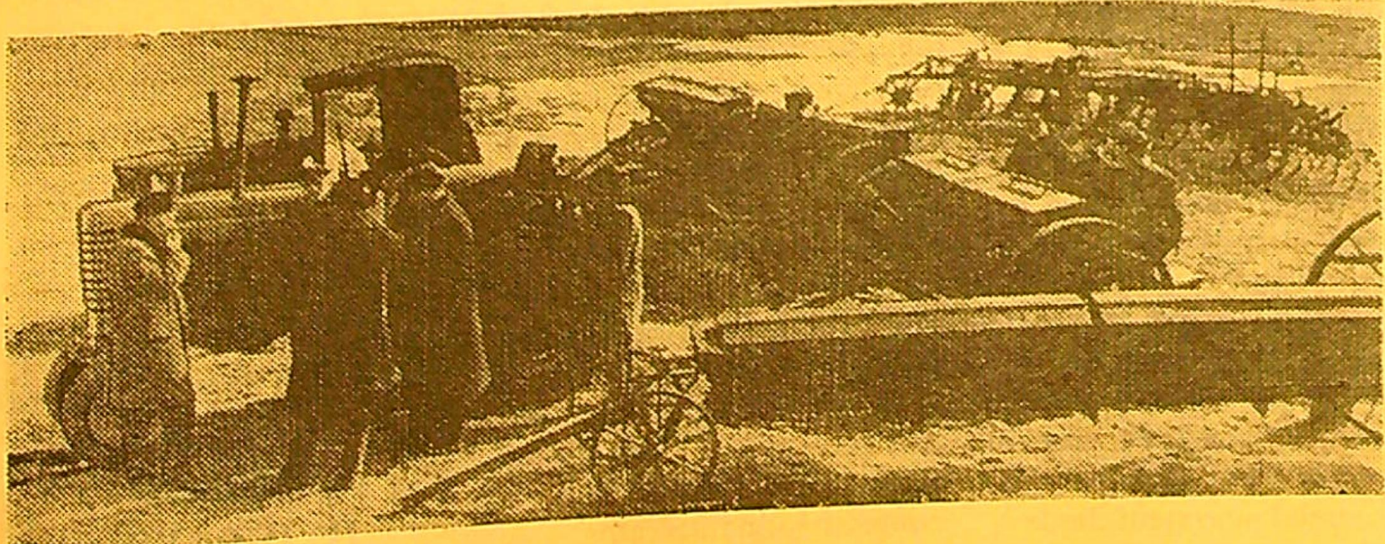
Ruošiant techniką pavasariui geriausiai pasidarbavo kalvis J. Zamarys. Sparčiausiai ir kokybiškiausiai paruošė jiems pritvirtintas mašinas pavasario darbams traktorininkai V. Magyla ir J. Kralikas.

Darniai buvo vykdomi prikabinamojo inventoriaus remonto darbai tarybinio ūkio Kriaunų skyriuje. Kalvis S. Tamoševičius tomis dienomis dirbo net po 10 val.

Dabartiniu metu tarybinio ūkio mechaninėse dirbtuvėse remontuojamos transporto priemonės. Už dešimties dienų bus užbaigtas einamasis remontas paskutinėms 3 automašinoms.

J. Dainys

„Tautų draugystės“ tarybinio ūkio vyr. mechanikas

*

Praeities atgyvena

Prancūzų tauta—už taiką
ir demokratiją!

Statybos užsienyje

Tik vyrams

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Pažangiųjų Prancūzijos jėgų laimėjimas

Kovo 8 d. ir 15 d. Prancūzijoje vyko rinkimai į vietos savivaldybės organus. Buvo renkamos municipalinės tarybos 38 tūkstančiuose miestų ir kaimų. Rinkimuose rimtų laimėjimų iškovoję pažangiosios jėgos.

Kaip ir per pastaruosius parlamento rinkimus, reakcija, stengdamasi pašalinti iš valstybinio ir politinio gyvenimo pažangiąsias jėgas, pirmiausia Prancūzijos Komunistų partiją, taikė antidemokratinę rinkimų sistemą.

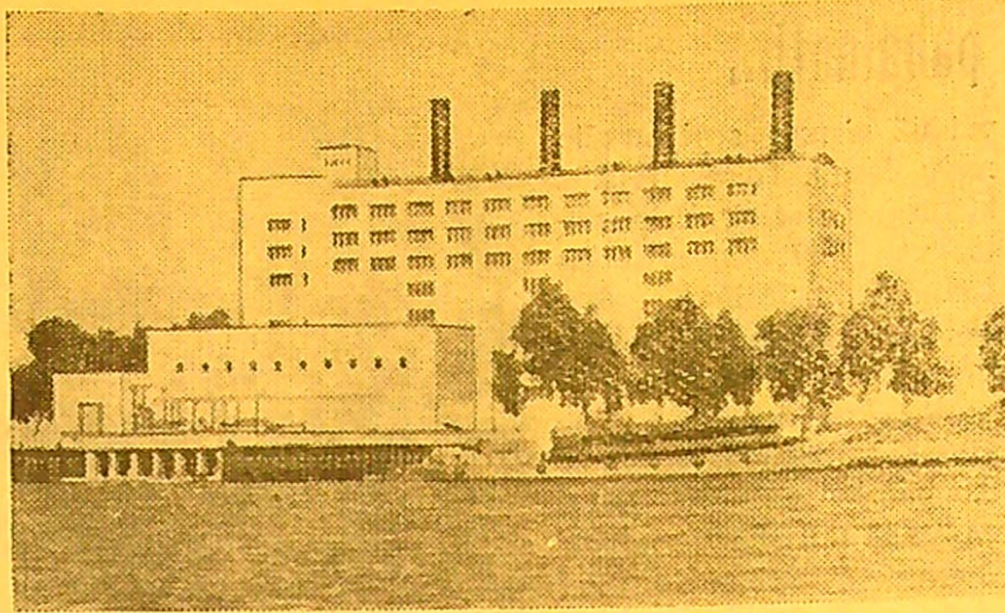
Bet, kaip rodo municipalinių rinkimų rezultatai, šis reakcinis manevras nepateisino buržuazijos vilčių.

Paryžiuje — industriniame Prancūzijos centre — komunistai gavo 30 procentų balsų, užėmę pirmąją vietą pagal vietų skaičių Prancūzijos sostinės municipalinėje taryboje. 12-oje kitų stambiausių miestų komunistai surinko 27,7 procento balsų — žymiai daugiau, negu praėjusių metų parlamento rinkimuose. Nors dar nėra galutinių antrojo balsavimo ratų rezultatų, bet pagal apytikrius duomenis galima spręsti, kad komunistai kartu su kitomis pažangiosiomis jėgomis vienoje apygardose išlaikė, o kitose padidino savo mandatų skaičių mu-

JUNGTINĖ
ARABŲ RES-
PUBLIKA, JAR
Egipto rajone
netoli Chelnano
miesto pastaty-
ta nauja elekt-
rinė.

Nuotraukojė: bendras
elektrinės vaiz-
das.

(TASS).

rezultatams. Kartu rinkimai parodė, kad Prancūzijoje vis blaiviau ima galvoti tie rinkėjai, kurie demagoginės propagandos veikiami praėjusiais metais atidavė savo balsus reakcinėms partijoms.

Rinkimai parodė, kad prancūzų tauta stoja prieš stambiojo kapitalo politiką, skurdo ir karų politiką, prieš asmeninės valdžios režimą, prieš reakciją ir fašizmą. Ji kovoja už taiką ir demokratiją.

A. Sapiro

(TASS).

VOKIETIJOS DEMOKRATINĖ RESPUBLIKA. Drezdeniečiai atstato savo miestą, sugriautą karo metu. Statybų aikštelėse vyrauja didelis darbo pakilimas. Centrinės Drezdeno dalies atstatymas paskelbtas jaunimo statyba.

Nuotraukojė: jaunuliai ir merginos iš rašomųjų bei siuvamųjų mašinų gamyklos dirba statybos aikštelėje Drezdeno centre.

VALSTYBINĖ 3 proc. VIDAUS IŠLOŠIAMOJI PASKOLA

Valstybinė 3% vidaus išlošiamoji paskola padeda toliau vystyti TSRS liaudies ūkį ir yra gyventojams patogi ir naudinga piniginių santaupų laikymo forma. Darbo žmonės, įdėdami savo pinigines lėšas į šią paskolą, tokiu būdu turi galimumą palaipsniui sukaupti pinigines santaupas, reikalingas nuolat didėjantiems savo kultūriniam poreikiams patenkinimui. Kasmet rengiami 7 šios paskolos tiražai, iš jų šeši pagrindiniai, kurie rengiami kas antrą mėnesį, ir vienas papildomas tiražas, rengiamas kasmet rugsėjo 30 dieną.

Valstybinė 3% vidaus išlošiamoji paskola yra populiari gyventojų tarpe. Kasmet didėja skaičius asmenų, perkančių šios paskolos obligacijas, ir gyventojų įsigijamų obligacijų sumos. Per 1958 m. mūsų rajono taupomoji kasa pardavė šių obligacijų už 66.000 rublių ir pagal šią paskolą buvo išmokėta 17.000 rublių laimėjimų.

3% paskolos obligacijų taupomosios kasos parduoda ir laisvai perka už grynus pinigus. Pirkti ir parduoti obligacijas galima visose taupomosiose kasose. Tiražo metu obligacijų savininkai gali išlošti po 100.000, 50.000, 25.000, 10.000, 5.000, 1000, 400 rublių ant vienos 200 rublių vertės obligacijos. Pagal 100 rublių obligaciją, kuri sudaro pusę 200 rublių obligacijos vertės, išmokama atitinkama laimėjimo sumos pusė.

Piliečiai, įsigykite Valstybinės 3% vidaus išlošiamosios paskolos obligacijas.

I. Stasiukėnaitė

Zarasų CTK Nr. 6862
kontrolierius

Prekybinių organizacijų vadovai, visuomeninio maitinimo ir parduotuvių direktoriai, valstybinės prekybos inspekcijos darbuotojai turi nuolat kontroliuoti, kad būtų vykdoma nauja spiritinių gėrimų realizavimo tvarka. Prekybos bei visuomeninio maitinimo darbuotojų pareiga — griežtai laikytis nustatytos spiritinių gėrimų pardavimo tvarkos, ryžtingai kovoti prieš girtavimą — buržuazinės santvarkos atgyveną.

A. Martinėnas

Lietuvos TSR prekybos
ministro pavaduotojas

Redaktorius

H. JURSYS

Mare, šen, Mare, ten...

(Jumoreska)

Skeivienė pakilo su pirmaisiais gaidžiais. Pametusi karvei ir avims šieno, ji tvėrėsi pusrytį gaminti. Vyras vakar skundėsi, jog apetito neturįs ir užsiminė, kad neblogai būtų, jei ji „cepelinų“ išvirtų.

Kol bulvių priskutė, pritarakavo, paskui dar nubėgusi malkų paskaldė, jau ir diena pradėjo aušti. Su trečiaisiais gaidžiais nubudo ir pats Skeivys.

— Kad ji kur bala, — ražydamasis lovoje, piktai subambėjo jis. — Neduoda ramiai pamiegoti. Mare, pusrytis paruoštas?

— Tuojau, Jurgeli, tuojau. Stai tik lašinių ant aukšto užlipsis, — bėgdama pro duris atsakė Skeivienė.

— Tuojau, tuojau, — pamėgdžiodamas žmogų vyras. — Į darbą laikas, o pusryčiai dar neparuošti. Pasimokyk dirbti iš Varkalienės. Ten, tikriausiai, iki šiol visa šeima papusryčiausi.

Skaudu liko Skeivienės klausytis tokių Jurgio žodžių. Rado, mat, palyginimą. Bepigū Varkalienė, kada jos vyras ir malkų priskaldo, ir vandens atneša, ir gyvulius pašeria. O čia viskas ant jos pečių. Tačiau nutylėjo: negi kelsi barnį dėl tokio menkio.

Skeivys tingiai pusryčiaavo o žmona dar išbėgo karvės namelėži, paskui dukrelę į mokyklą išruošė.

— Greičiau suki, Mare, — skubino ją vyras, keldamasis nuo stalo. — Vėluoiname. Per tave ir man bus gėda prieš brigadininką ir kolūkiečius. Dar sienlaikrastyje ko gero minaišys.

Valgiusi nevalgiusi, dar užlūpta viduasi brūkštelėjusi, Skeivienė pasivijo Jurgį jau už vartų.

Suko Skeivienė trierio rąstą, vyras grūdus nešiojo. Prigada iau trečia diena, kai valė sėklas navasario sėlai. Atrodo ir nieko: dirbo abu, net linksniau Skeivienė liko.

Tačiau, atėjus pietų laikui, Skeivys prisėdo parūkyti su vyrais, o žmoną paragino:

— Eik, Mare, paruošk pietus. Tuoj ir aš pareisiu.

Ir vėl sukosi Skeivienė apie krosnį, šėrė gyvulius. Pargrįžo vyras, padėjavo pavargęs ir prigulė pailsėti, dar paprašęs žmoną perplėstą švarko rankovę sulopyti.

Vakare, grįžus iš darbo, prireikė karvę vesti pas bulių.

— Kad ją paibellai, — vėl pyko vyras. — Taip kojų nepavelku, su maišais prisitamplau per dieną, o čia dabar kelsi kilometrą tempkis su galvijų. Nuvesk, Mare, tu mažiau pavargusi...

— Kad man pati ruoša, — nedrąsiai prieštaravo Skeivienė. — Ir vandens neatneša, ir bulvių reikia į rūšį lipti, vakarienę virti...

— Na ir prapulk tu su savo ruoša! — jau piktai atbrėžė Skeivys. — Niekada tu ruošis nebaigi! Ar man vienam reikia? Ar aš mažiau lirbu? Pernai aš išdirbau tris šimtus su viršum darbadienių, o tu tik du...

Grįždama su karve Skeivienė visą kelią galvojo, kas galėjo atsitikti jos Jurgeliui, kodėl jis kaskart vis labiau pavargsta. Gal kartais neveikuoja?

Parėjusi žiūrė: aure, jos vyrelis jau nusiskutęs ir švarką švaresnį užsivilkęs.

— Kur tu susiruošei? — nustebė žmona.

— Valandėlei į klubą-skaityklą užsuksiu. O ką, ar uždrausi? Visą dieną dirbęs, vakare galiu žmoniškai pailsėti, žiūrėk, kad vakariene neatauštų, — išeidamas pro duris priminė Skeivys.

Palingavo Skeivienė galva įkandinė išeinančio vyrelio: štai kaip jis nuvargęs, ir atsidūsusi susimąstė, kodėl visų vyrai, kaip vyrai, o jos... Toks nedėkingas!

Z. STREIKIENE

Kovokime prieš girtavimą

Tarybiniai žmonės sukūrė tvirtą ir galingą socialistinę valstybę. Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė nenuilstamai rūpinasi, kad mūsų liaudis gyventų vis geriau ir geriau, kad tarybinis žmogus būtų susipratęs savo šalies pilietis, aktyvus kovotojas už komunistų partiją ir Tarybinę vyriausybę. Tarybiniam žmogui yra būdingi socialistinės visuomenės moralės bruožai. Deja, pas mus dar pasitaiko ir tokių žmonių, kurių sąmonėje dar nėra likviduotos žalingos buržuazinės santvarkos atgyvenos. Viena iš tokių atgyvenų yra girtavimas.

Kapitalistinėje visuomenėje girtavimą sukelia sunkios darbo ir gyvenimo sąlygos. Mūsų šalyje girtavimas — tai žymiu mastu atskirų asmenų palaido gyvenimo rezultatas, paveldėtas iš praeities blogų papročių bei įpročių pamėgdžiojimas. Alkoholis pakerta žmogaus sveikatą, suardo šeimas, atima žmonėms jėgas bei valią, ugdo neatsakingą pažiūrą pavestam reikalui, dažnai yra įvairių nelaimių priežastimi.

Pastaruoju metu respublikoje buvo įvykdyta eilė priemonių prieš girtavimą:

įvesti apribojimai prekybai vyno-degtinės gėrimais, uždaryta daugelis būdelių, palapinių, bufetų, anksčiau prekyvusių alkoholiniais gėrimais. Uždraustas degtinės gaminių reklama.

Tačiau šių kovos prieš girtavimą priemonių dar nepakanka. Į kovą prieš girtavimą reikia įtraukti komjaunimą ir profsąjungas, prekybos ir visuomeninio maitinimo darbuotojus. Būtina pasiekti, kad prekybos įmonės laikytųsi nurodytų apribojimų. Kartais tenka matyti, kai į valgyklas, kavines ir bufetus lankytojai atsineša spiritinių gėrimų ir juos ten geria, o tų prekybinių įmonių darbuotojai stengiasi to „nepastebėti“.

Siekiant sutvarkyti spiritinių gėrimų prekybą ir sumažinti jų pardavimą, Lietuvos TSR Prekybos ministerija savo įsakymu nustatė naują spiritinių gėrimų pardavimo tvarką. Šiuo įsakymu draudžiama parduoti degtinę ir karčiąsias trauktines mėsos ir žuvies produktų, daržovių ir vaisių, pieno bei dietinių produktų ir konservų specializuotose parduotuvėse, smulkiaamžmeniniame

miesto prekybos tinkle, valgyklose, kavinėse, užkandinėse ir bufetuose, o taip pat rajoninėse universalinėse parduotuvėse. Taip pat draudžiama parduoti degtinę ir karčiąsias trauktines visose prekybos ir visuomeninio maitinimo įmonėse (išskyrus restoranus, esančius stolyse, prielaukose, aerouostuose, stočių rūmų aikštelėse).

Neleidžiama parduoti degtinę ir karčiąsias trauktines prekybinėse įmonėse, esančiose prie pramonės įmonių, mokymo, vaikų įstaigų, ligoninių, sanatorių ir poilsio namų, kultūrinių įstaigų, o taip pat masinių vaikštynių bei darbo žmonių poilsio vietose.

Įsakymu taip pat uždrausta parduoti degtinę ir karčiąsias trauktines rytais iki 10 valandos. Restoranuose nustatoma šių gėrimų pardavimo riba — ne daugiau kaip 100 gramų lankytojui. Be to, antkainiai restoranuose parduodamiems konjakui, degtinei ir karčiosioms trauktinėms virš mažmeninės kainos padidinami iki 30 procentų.

Visoms prekybinėms organizacijoms draudžiama parduoti spiritinius gėrimus nepilnamečiams.